

at adoptionsmyndighederne kan deres lovgivning, og at de rent faktisk overholder den?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Vi taler om tilfælde med fire hvis'er: Hvis der er tale om et adoptivbarn, som bliver adopteret efter 4-års-fødselsdagen, hvis dette adoptivbarn derefter emigrerer, hvis dette adoptivbarn derefter vender tilbage, og hvis dette adoptivbarn i mellemtiden har giftet sig med en fra det land, som vedkommende emigrerede til, så opstår relevansen af det, vi taler om. Fire hvis'er skal være opfyldt, før det bliver relevant at tale om det.

Her har vi så ændret lovforslaget, sådan at 90 pct. af alle adoptivbørn fuldstændig betragtes, som om de er født her i landet.

Det ville ikke være rimeligt at sige, at alle adoptivbørn skulle betragtes på den måde. Det ville være urimeligt over for dem, der er kommet sammen med deres forældre i 2-års-alderen og 3-års-alderen og 5-års-alderen. Så hvis man vil hævde, at dette her er en urimelighed, så kan jeg forsikre, at vi får en større urimelighed, hvis vi følger det ændringsforslag, som er stillet.

Nu håber jeg, at jeg har været så pædagogisk, at vi snart kan afslutte debatten.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Et ikkesvar er også et svar. Jeg må nu konstatere, at Justitsministeriet ikke er blevet hørt. Der sker nogle ændringer i adoptionslovgivningen, så vi kan risikere ikke at få ret mange børn fremover, og det på grund af fire hvis'er.

Integrationsministeren har jo overhovedet ikke besvaret mine spørgsmål. Integrationsministeren er indstillet på, at store dele af den adoptionslovgivning, vi tidligere har arbejdet efter og har arbejdet sammen om i hele Folketinget – vi har været enige om den – smider vi over bord, blot på grund af fire hvis'er, på grund af risikoen for, at der måske er et enkelt barn, der om 10 år kunne komme tilbage. Altså, integrationsministeren står ved det her lovforslag i den situation at kunne ødelægge adoptionssystemet bare for at gå med seler og livrem af frygt for, at der kommer en tilstrømning af en frygtelig masse børn.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg bad sådan set ministeren om at give et konkret svar på, hvordan det bedre kan lade sig gøre at misbruge systemet, når adoptivbarnet er over 4 år, end når det er under 4 år. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Jeg kan godt forstå det sådan rent teoretisk. Hvor muligt det i virkelighedens verden er, er jeg meget i tvivl om ud fra det, jeg kender til adoption. Det er ikke meget, det skal jeg indrømme, men ud fra det, jeg kender til det, og den måde, det foregår på, har jeg svært ved at se det for mig. Men o.k., jeg vil ikke udelukke, at det kan ske, at man kan misbruge det til en skjult familiesammenføring, men jeg har meget svært ved at se, hvordan der er forskel på, om barnet er 3 år eller 5 år, og jeg synes faktisk, at integrationsministeren skal forklare, hvad forskellen er, når nu integrationsministeren har valgt at sætte grænsen.

Så synes jeg i øvrigt, det er underligt, at Socialdemokratiet er fuldstændig fraværende i denne her debat. Det må åbenbart være en hjerteresag for Socialdemokratiet at diskriminere blandt adopterede. Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke går op og forklarer. Hvorfor er det integrationsministeren, der skal hænge på denne her alene? Vi ved, hvad Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti mener, og det kunne da være interessant at høre, hvad Socialdemokratiet egentlig har af argumenter for det her.

Kl. 17.35

(Kort bemærkning).

Elsbeth Gerner Nielsen (RV):

Når det er så få børn, som ministeren gør rede for, så er det besynderligt, at Socialdemokratiet og regeringen vil være med til at ødelægge alle potentielle adoptionsfamiliers muligheder for at adoptere et barn. Jeg forstår det ganske enkelt ikke. Og hvis der er noget i vejen med adoptionsloven, så synes jeg, man skal lave den om i stedet for at lave skjult lovgivning i form af en stramning på udlændingeområdet, som er uforståelig for alle.

Så fik jeg ikke svar på, om det her også gælder, hvis man adopterer et barn fra et EU-land. Er det her i overensstemmelse med EU-retten, altså at man kan opretholde et tilknytningskrav?

Endelig fik jeg heller ikke svar på, om det her gælder alle mennesker, der er adopteret, og som allerede bor her i Danmark. Er alle, der er kom-